

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od čredne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Št. 107.

Maribor, dne 16 septembra 1912.

Letnik IV.

Evharistični kongres.

Dnevi svetovnega evharističnega kongresa so za nami. Z nepopisno lepo in nad vse veličastno teoforično procesijo včerajšnjega dne so bile slavnosti zaključene. Razun na dan prihoda kardinala-legata je bilo vreme vse dni slabo. Skoro vedno je deževalo in po dunajskih ulicah je brila ledeno-mrzlo burja. Ni bilo prijetno bivanje v drugače tako ljubeznjivi in razkošnega veselja polni državni prestolici. Vendar dobra volja iz vseh delov sveta zbranih tisočev častilcev sv. evharistije je prenesla vse in pa premagala vse težave. Kljub neprijaznemu nebu, in kljub nadlogam, ki jih je povzročal bog Pluvius, so veliki dnevi potekali v izredni svečanosti in ostanje vsem, ki so se jih udeležili v nepozabnem spominu.

Bili so to znameniti dnevi. Pomenjajo veličastno manifestacijo krščanstva, kakoršne je zmožna samo katoliška cerkev, ki prepleta celo zemeljsko oblo, združuje vse narode, izjednačuje vse stanovce. Zgodovinskega pomena ostanjejo ti dnevi v vrstah evharističnih kongresov, teh najslavnejših prireditelj, bojujoče se, ne, moleče in ljubeče cerkve. Z zgodovinskimi črkami ostanjejo zapisani v povestnici Dunaja, in cele naše monarhije. Ta harmonija duha, ki je vladala med tisoči, ki so prihrumeli iz vseh delov sveta, ta enotnost sre, ki je prevevala vse zbrane narode od severa in juga, od vshoda in zapada, ta nepopisna udanost pred svet odrešujočo ljubeznijo, ki v tolažbo človeštva kraljuje in le premnogokrat sameva v tabernaklju, vse to je nekaj tako imponujočega, da ne more ostati brez učinkujočih posledic. Obilno blagoslova bo razlil ta kongres preko celega katoliškega sveta, katoličanom habsburške monarhije bo pa vtil novega poguma, novih moči, da se bodo za krščanske ideale nevpogljivo in nevstrašeno borili, dokler jim ne bodo pridobili mesta, ki jim gre. Ne le onim, ki so se kongresa udeležili, temveč vsem katoličanom morajo dvigniti in poživiti ravnokar minuli dnevi ponos in samozavest. Pogled in spomin na veličastne manifestacije katoliške misli, ki so se odigrale te dni na cesarskem Dunaju, je prepodil vso malodušnost in čustvo osamelosti, ki včasih obide človeka v modernem svetu hrupne brezvernosti in v nas se zopet poglobi prepričanje: Velika in slavna je katoliška cerkev, velemoč duhov, postavljena na

visoko skalo, ki je sovražniki nikoli ne bodo premagali. Kakšno vzvišujoče čustvo biti katolik!

Kako majhni, kako nizkotni so v primeri z veličastjem katoliške misli njeni nasprotniki. Z najpodlejšimi, z najogabnejšimi sredstvi so se zaganjali v kongres. Ker se niso upali nastopiti jasno, z očrtim vizirjem, so se potuhnili za hinavsko firmo „Josefsblätter“ in so izza plota, nametali smrdečega blata, vendar svojega uspeha niso dosegli. Kakor tako kakor ga niso dosegli razni dunajski frajinovski in socialdemokratski listi, ki so dan za dnem obkladali kongres z novimi umazanostmi. Vse hujskanje teh le temnih elementov, ki se bahajo s svojo svobodomiselnostjo, a ne dopuščajo, da bi katoličani svobodno obhajali svoje praznike in svobodno dali duška svojem verskemu prepričanju, ni nič hasnilo. Bilo je samo lajanje razjarjenih ščenec, ki niti za hip ni moglo kaliti veličastne himne „Christus vincit, Christus imperat“, katera je donela v teh dneh iz stotisočih src. Osramočeni stoje sedaj svobodomiselniki pokriti z blatom, s katerim so obmetavali našo slavo in morajo v svoji onemogli jezi priznati: Evharistični kongres na Dunaju je bil najveličastnejši in najimpozantnejši od vseh dosežanih in je skoro nemogoče ga prekositi. Katoliška Avstrija je lahko vesela in ponosna.

Velika teoforična procesija.

Dunaj, 15. sept.

Evharistični kongres se je končal z velikansko sijajno teoforično procesijo, kakoršne še svet ni resnici ni videl. Dež je sicer lil celi petek, celo soboto, v nedeljo med celo procesijo do ene ure popoldne. In vendar se je procesija vršila. Dež, ki pa je tuintam manj močno padal na od 6. ure zjutraj do 1. ure popoldne čakajoče in gledajoče množice, ni mogel preprečiti impozantne manifestacije. Ob 1/8. uri se je začela procesija. Otvorila jo je vojaška godba. Sledile so druga za drugo razne skupine, ki so koračkale v širokih do 20 oseb broječih kolonah. Vmes so se vrstile godbe. Vsaka skupina je imela napis kralja ali organizacije, je nosila razun tega tudi kako zastavo ali kak zgodovinski križ itd. Posebno pozornost so vzbujale tirolske skupine v narodnih nošah, zlasti ona, ki je nosila veliki križ od brega Isel. Ti Tirolci so imeli seboj tudi zgodovinske vojne zasta-

ve, orožje, kakor sekire, kose, bodala, meče. Slovenske skupine in hrvaške so imele večinoma tudi gofbo s seboj. A bile so tudi berlinske, angleške, ameriške, španske, portugalske skupine itd. Iz Ogrske jih je bilo jako veliko.

Med češkimi skupinami je bil tudi Orel, ki ima namesto naše rudeče orlovske srajce modro srajco in modre čepice. Razne skupine je občinstvo z veseljem pozdravljalo. Med slovenskimi skupinami je bil burno aklamiran Orel, ki je bil v obilnem številu zastopan — načelnik Jeločnik je moral na vse strani odzdravljati Dunajčanom in tujcem, ki so govorili: To so lepe čete! Kako lepo korakajo!

Po skupinah narodov — z gledalci v špalirju okoli 150.000 ljudi — so korakali v ožjih kolonah kleriki, redovniki, duhovniki v koretljih, za njimi pa kanoniki in neinfilirani prelati, okoli 6000 duhovnikov, za njimi infilirani prelati in škofje, okoli 300, v polnih, krasnih ornatih z infulami. Za temi je prijezdilo cesarsko spremstvo z trobentači, ki so naznanjali prihod dvora, za njimi so prišli krasni galavozovi, v katerih so se vozili visoki dvorni in državni dostojanstveniki, okoli 20 vozov. Nato so se v galavozovih peljali nadškofje in kardinali, okoli 27; na vsaki strani voza so nosili kleriki škofovske palice. Potem je prišel najveličastnejši trenutek. Osem črnih konj je peljalo krasen dvorni voz v steklu, v katerem sta klečala pred Najsvetejšim v monstranci kardinal-legat van Rossum in kardinal Nagl in zaporedoma z monstranco blagoslavljala množice. Duhovno spremstvo — asistenco — je sledila s kadihom temu vozu.

Ko je prišel voz z Najsvetejšim, je privkral pogledalo solnce izza z oblaki zakritega neba. Za Najsvetejšim je pa peljalo osem belev presvilega cesarja in nadvojvodo Franca Ferdinanda. Ko je šel voz z Najsvetejšim mimo množic, so se čuli ihteči klici: Jezus! Jezus usmili se nas! Ko se je pa peljal cesar s prestolonaslednikom, so narodi začeli že burno pozdravljati v vseh mogočih narodnih klicih — Slovenci so stali tik tira do tri korake in so glasno klicali „Živijo!“ Za cesarjevim vozom so še prišli štirje vozovi, ki so jih vozili po šesteri belci. V njih je bilo 12 nadvojvodov; v prvem nadvojvodskem vozu je sedel drugi prestolonaslednik, mladi Karol

PODLISTEK.

Anton Martin Slomšekova pisma.

Nekoliko pisem iz njegove korespondence.*

(Zbral in priobčil Al. Leben.)

Letošnje leto je Slomšekovo jubilejno leto. Vse povsod po slovenskih pokrajinah, po mestih, trgih, kakor tudi po župnijah se vrše razkošne slavnosti v proslavo našega nepozabnega Slomškega. Pri teh slovesnostih nastopajo mnogi govorniki, ki v navduševalnih govorih z ognjevit besedo opisujejo slavnega vladiko v raznih prilikah njegovega življenja. Mislim, da ne bo odveč, če pokážem bralcem Slomškega tudi kot prijaznega korespondenta s svojimi raznimi prijatelji.

Korespondenca, ki jo je imel A. M. Slomšek tudi kot škof še vedno v priprostem in zaupljivem načinu s svojimi prijatelji, kaže njegovo versko navdušenje in njegovo iskreno ljubezen do domovine. Tu hočem podati bralcem nekoliko zgledov:

Dne 26. februarja 1848. Pismo nekemu dekanu, ki je hotel resignirati ter nastopiti priprosto kuračijo.

„Vaše želje, da bi radi imeli priprosto župnijo, se mi ne dopadejo. To bi pomenilo zakopati svoj talent. Vsak stan s svojimi težavami je dar božji. Vojak mora stražiti na tistem mestu, ki mu je bilo odkazano. Takšne misli so skušnjave. Absint.“

Dne 19. marca 1848.

„Želim Vam prav veselo alelujo; kajti resnično! žalostne čase smo doživeli in še hujši nas čakajo, ako zmota in krivica tudi v naše kraje pridrvi. Sedaj je še le začetek. V Građu so pregnali uboge Jezuite in še ubožnejše Karmelitarje in Karmelitarce čaka ista usoda. Ni nikogar, ki bi jih

* Originali so pisani v nemškem jeziku.

ščitil in branil. Pekel ima svoj divji lov. Za regularnim klerom pridemo mi na vrsto, toda prej bodo skušali ljudstvu izruti iz srea sv. vero. Ultra-radikalci v Građu delajo že poizkuse, kako bi duhovščini oropali splošno spoštovanje med ljudmi. Nameravajo izdati neko brošuro, ki bi naj vsa sramotna dejanja klera raztrobila med svet. Če kedaj, je gotovo sedaj dušnih pastirjev dolžnost, da čujejo in molijo. Adjutorium in nomine Domini. — Neki verski list, najsiho kak tednik ali mesečnik, bo nujno potreben. Jaz sem o tem z gospodom opatom celjskim že govoril, toda on še ne ve za nobenega urednika. Mogoče ustvarijo ljubljanski takšen list, ki bi bil potrebniji in koristnejši, nego kak slovenski politični list. — Tudi književno društvo moramo ustanoviti, da zapremo slabim knjigam pot, katere bodo skušali vtihotapiti med ljudstvo.“

Dne 6. novembra 1848: Bolnemu duhovniku J. blagovolite izročiti pridjanih 10 goldin. na mešno intencijo pro clero Lavantino. — Dobri P. se veliko muči in mnogo potuje, da bi ohranil svoje teol. liste pri življenju. Tudi mi se ne smemo zbiti nobenega truda, da ga po možnosti podpiramo. Umazani listi hočejo naše ljudstvo popolnoma otrovati. Celi zavoj se pošilja na poštne urade, naj bi se brezplačno razdelili med ljudi. Otroci tega sveta so veliko delavnejši in požrtvovalnejši, nego mi. Čujmo in delajmo. — Ustanovitev katol. družbe (Družba sv. Križa) je in bo vedno bolj življenjsko vprašanje tudi za naše kraje. Prosim Vas, naznajte mi Vaše mnenje, načrte in želje (quia homo Dei est) ter se spominjajte svojega Antona.“

Dne 20. aprila 1851.

„Dne 28. t. m. odpotujem v Solnograd h konsekraciji našega visokega metropolita (Jožef Maksimilijan Tarnoczy). Spremljajte s pobožnim memento svojega zvestega Antona Martina.“

Neki župnik — njegov poseben prijatelj — je bil s svojim kaplanom nezadovoljen. Temu je pisal zelo humoristično pismo meseca januarja l. 1851:

„Moj dragi! Zakaj precejate mušice in lovite muhe, velike kakor hrošče in to celo pozimi? Veliko šuma radi malenkosti? Govorite o kaznih; v čem obstojijo te? Sem li jaz kak kaznovalec škof? „Nec putetis, gratis esse malos in hoc mundo aut nihil boni agere Deum de illis. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigatur aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceatur.“ (8. Aug.) Sicer pa J. ni tako hudoben, kakor ga slika hudobni svet. Sicer pa boste generalu v božji cerkvi že oprostili, ki mora pogostoma predstavljati, kar se ne dopađa vsem, čestokrat prošnje presliši, ker jih ne more izpolniti, ne da bi splošno dobro žrtvoval dobremu posameznikom. Parce nihi Domine! — Govorite o svojem težavnem stanju. Rač Vam verjamem; tudi jaz ga sam občutim le pregostokrat. Vendar bi Vam rad pripomogel s kakim stotakom, ako bi mi Vi hoteli v stiski vsaj eno besedico črhnuti. Glejte, tako Vam piše kratko pa dobro pismo Vaš prijatelj Anton.“

Dne 17. februarja 1852.

„Bis dat, qui cito dat. Pošiljam pridjanih 100 glč., pa samo kot neko majhno razveselitev. Pisano je: Vinum laetificat cor hominis; v naših denarsko-revnih dnevih pa bi morali reči: „Nervus rerum gerendarum exilarescit animam.““

Dne 1. julija 1852.

„Ljubeznivemu pismu sledi pridjanih 100 glč. kot okrogla svota, katero boste Vi že vedeli uporabiti, predno se nečistatki poravnajo. Bridko je, brez lastne krivde radi slabega gmotnega stanja biti v svojih dohodkih oviran. Ko pa bo neadoma tako dolgo zadržani denarni vir odprt, tedaj pa ste v nevarnosti, da v valovih bogastva utonete. Vaši kaplani zaslužijo radi Vašega svetega navdušenja med jubilejem pohvalo. Za sedaj naj bo ta v knjigi življenja zabeležena, da se ne bo dejalo: Jam acceperunt mercedem suam. — Konečno je naša molitvena družba s pomočjo sv. Cirila in Metoda od Svetega Očeta odobrena ter z odpustki ob-

Franc Jožef, ki je, kakor cesar in prestolonaslednik, s prijaznim, z mladeniško-ljubkim nasmehom, pozdravljal množice, zlasti katoliške nemške uniformirane visokošolce, ki so s potegnjenimi sabljami nazdravljali cesarju in nadvojvodom. Dvorno spremstvo na konjih in peš je zaključilo prekrasno procesijo. Nepozabljiv je bil prizor na trgu junakov! Iz tega trga je šla duhovniška procesija s celim dvornim spremstvom v cerkev sv. Štefana, kjer je bila sv. maša, ki bi bila ob lepem vremenu pri vhodnem balkonu cesarskega grada. Druga procesija se je razpustila in godbe so igrade odkorakale na svoja bivališča. Evharistični kongres je bil nad vse impozantna manifestacija za vero v presv. evharistijo!

V četrtek zvečer je bilo drugo slavnostno zborovanje, ki se je tudi vršilo najslavnejše. V velikanški dvorani Rotunde je bilo zopet zbranih nad 10.000 zborovalcev. Zastopani so bili najrazličnejši narodi in stanovi. Papeževega legata kardinala van Rossuma so zborovalci sprejeli z velikanskim navdušenjem. Kot zastopnik cesarjev je prišel na zborovanje prestolonaslednik Franc Ferdinand s svojo soprogo, vojvodinjo Hohenberg, in z nadvojvodinjo Avguštin. Ovacija, prirejena prestolonasledniku, je bila velikanška in je trajala več minut. Prestolonasledniku je hitel nasproti papežev legat in je spremil najvišjo gospodo na sedeže. Od najvišjega dvora je še bilo navzočih tudi 16 drugih nadvojvodov in nadvojvodinj, vojvodov in vojvodinj.

Kot prvi slavnostni govornik je govoril c. kr. namestniški svetnik poslanec dr. Bugatto iz Gradiške na Goriškem o spominu na velikega patra Marko d' Aviano.

Kot drugi govornik je govoril ameriški generalni vikar Rainer o tridentinskem konciliju, na katerem se je priporočalo vernikom pogosto prejemanje sv. obhajila.

Nato sta še govorila patra Audlan in dr. Donders o sv. evharistiji, tem telesnem in duševnem kruhu našega delavstva.

Papežu je bila odposlana naslednja brzojavka: „10 kardinalov, okoli 150 škofov in nešteto duhovnikov in vernikov, zbranih na evharističnem shodu pod protektoratom cesarja Franca Jožefa, udano poslušala opomine Vaše Svetosti in obljublja svojo otroško poslušnost. V sv. Evharistiji skritega Kristusa prosijo iskreno, da Vašo Svetost obvaruje, da Vam da življenje in zdravje na zemlji in ne dopusti, da bi prišli v roke sovražnikov. Za svojega vzvišenega protektorja in njegovo presvetlo hišo in za vse pa prosijo ponižno apostolski blagoslov.“ — Podpisan je kot odposilatelj kardinal van Rossum.

Nato je škof Heylen, predsednik stalnega komiteja za evharistične kongrese, zaključil slavnostno zborovanje.

Zvečer ob 7. uri se je vršila večerna pobožnost v krasni stolnici sv. Štefana. Propovedoval je naš nadpastir dr. Mihael Napotnik. Razlagal je daritev sv. maše od darovanja do povzdigovanja. Ta propoved, v dovršeni in elegantni obliki, je napravila na tisočero množico najgloblje vtis in navdušenje navzočih vernikov je bilo izvanredno svečano.

Tudi razni odseki so imeli ta dan v popoldanskim urah svoja zborovanja po dunajskih cerkvah, ki so bile vse natlačene polne. Zboroval je odsek za

zgodovino in arheologijo Najsvetejšega zakramenta. Govorili so profesor dr. Kirsch iz Friburga o evharističnem slavlju stare cerkve, nadškof Netzhammer iz Bukarešta je poročal o zgodovini, kako se je shranjalo presveto Rešnje Telo za časa ljutega preganjanja kristjanov, in rektor v Lvovu dr. Bocian je govoril o podrobnostih češčenja sv. Evharistije v zapadni in vzhodni cerkvi.

V odseku za askezo duhovnikov je govoril slavni dominikanec p. dr. Esser iz Rima o sv. Tomažu in o evharističnem oficiju. Prelat dr. Müller iz Dunaja je govoril o skrbi, ki jo naj ima duhovnik za sv. Evharistijo. O nočnem češčenju sv. Rešnjega Telesa je poročal prelat Zeller.

V mladinskem odseku je poročal dr. Mayer o verski vzgoji mladine. V istem smislu sta še govorila dr. Schwarz in prošt Knoch. Vseučilišni profesor v Zagrebu dr. Rittig je govoril o skrbi, kako li zabraniti, da se vojaški novinci ne odtegujejo sv. obhajilu.

V odseku za evharistično umetnost so govorili nadškof dr. Bilczewski iz Lvova, dr. Egger iz Brixene, provincijal Weimann, dr. Mathias in Horn. — Razven teh je zborovalo še mnogo drugih odsekov, o katerih pa ne moremo vsled pomanjkanja prostora poročati.

V petek zvečer je bilo tretje slavnostno zborovanje. Slavnostno sv. mašo v cerkvi sv. Štefana je zjutraj opravil kardinal nadškof Amette iz Pariza. Slavnostne sv. maše se je udeležil tudi dunajski kardinal nadškof dr. Nagl, nadalje nadvojvoda Peter Ferdinand in princ Elija Parmški. Na dvoru je pa opravil sv. daritev grško-katoliški nadškof dr. Mihaely po rumunsko-katoliškem obredu. Tudi te slavnostne sv. maše se je vključ slabemu vremenu udeležila impozantna množica ljudstva. Po slavnostni sveti maši se je vršilo v cerkvi sv. Štefana posvetovanje o dušebrištvu v velikih mestih. V vrtu Schwarzenbergove palače je pa bilo obhajilo za otroke, katerega se je udeležilo 6000 šolskih otrok, med njimi tudi nekaj otrok nadvojvodov. V posebno za to napravljenem šotoru je služil sv. mašo sam kardinal van Rossum.

Ob 5. uri popoldne se je pričelo slavnostno zborovanje. Cesarja je zopet zastopal prestolonaslednik Franc Ferdinand. Tudi ostala cesarska hiša je bila v častnem številu zastopana, istotako avstrijsko visoko plemstvo. Posebno velika je pa bila udeležba visokih cerkvenih knezov in dostojanstvenikov, veliko je bilo tudi število častnikov in visoke generalitete. Posebna zanimivost dnevalje bilo prečitavanje zahvalne brzojavke papeža, poslana na legata kardinala van Rossuma. Po prečitavanju brzojavke je nastal vihar ploskanja.

Na tem tretjem slavnostnem zborovanju so nastopili štirje govorniki: msgr. Stöger, pater Hoffmann, grof Ressegüer in pater Krotz. Prvi je proslavljal v svojem govoru svetega Klementa Hofbauerja, drugi je pa govoril o sv. Evharistiji z ozirom na samostansko življenje. Grof Ressegüer je povdarjal, kako je potreben mir med narodi in kako zadobe vsi pred tabernakeljem mir in pokoj. V delovanju duhovnika kot dušnega pastirja nas je povzročil zadnji govornik s svojim vznešenim govorom. Kakor marsikaj potrebuje tudi duhovsko delo prenovitve in

senco, da mu preide čas. Sicer so pa moja dela komaj vredna, da Vam jih dopošljem. Pero se vedno počasneje giblje, pa tudi jezik ne teče več tako močno in živahno, kakor pred nekimi časi. Jaz pisateljujem samo-le, da se peresa docela ne odvadim in dano obljubo izpolnim. Zboljšajte in pilite tedaj, kar je prerobatega in kar Vam ne sodi, vrzite v koš; to pravico ima redakter, ki ne gleda na osebo pisatelja, temveč na vrednost dela.

To naj zažostuje. Iz teh pisem bralci jasno spoznajo, kako ljubeznivo, kako prijazno je korespondiral veleučeni in veliki škof A. M. Slomšek s svojimi mu podložnimi prijatelji. V vsakem teh pisem se zrcali blaga duša ovekovečenega Antona Martina Slomškega.

Slivnica, 13. avgusta 1912.

Za smeh.

1. Prepirljiva hoče biti

Ona: Si li dal natakariju napitnino?
On: Dal, ženkica draga.
Ona: Ali si mnogo dal?
On: Da, dragica.
Ona: Pa mu ne bi smel mnogo dati?
On: Saj mu nisem mnogo dal.
Ona: Pa mu v obče ne bi smel ničesar dati?
On: Saj mu tudi nisem ničesar dal.
Ona (razburjeno): Grozovitnež, čemu me mučiš?
On: Ampak, ljuba ženkica, ti veš, da ti nočem oporekati.

2. Vse v redu.

A.: Ti si se torej zaročila. Kaj pa je tvoj zaročenec?
B.: Moj zaročenec je izvanredno redni izvanredni profesor.

3. Slaba tolažba.

Čemu se huđujete, gospod doktor?
Zdravnik: Umrl mi je bolnik, ki sem ga še-le včeraj začel zdraviti.

Kaj se boste radi tega jezili; ta bi bil bržkone tudi brez zdravnika umrl.

reformo na temelju Onega, ki je vir resnice in življenja.

Večerno slavnost je opravil pri sv. Štefanu škof iz Brna, grof Huyn. Občinstva se je kar trlo med njegovo v srce segajočo pridigo. S tem je bil zaključen 3. dan kongresa.

(Konec prih.)

Nemško-nacionalno gospodarstvo v Studencih

Govoriti hočemo o gospodarstvu, o razmerah, ki vladajo v občinski upravi občine Studenci pri Mariboru. O tem predmetu se je že mnogo govorilo, se govori in bo govorilo, kar baš spričuje velezanimost tega predmeta. Mi Studenci, ki plačujemo razne davke in različne doklade, smo že neštetokrat imeli priliko, spoznati žalostno dejstvo, da temelji vse gospodarstvo sedaj vladajoče nemško-nacionalne klike na „proketo zdravih“ nazorih ljudske ekonomije. Sadovi tega gospodarstva se ne dajo kar meni nič tebi nič prikriti; jasno stoje pred nami neovrgljivi dokumenti dela, ki so bili vneti vedno za „blagor“ velike studenške občine.

Če le pomislimo, kakšne gospodarske kapacitete imajo pri trilem občinskem krmilu besedo, je že skoraj odveč govoriti specijelno o gospodarstvu teh „mož.“ Kljub zavesti, da imamo opraviti z možmi a la dr. Juritsch e tutti quanti, se bomo vendar potrudili obnoviti zanimivo sličico studenške občinske uprave. Začnimo kar od kraja! Gotovo nas zanimajo vse v prvi vrsti finančne razmere v naši občini. Ker smo s štetjem suhega premoženja naše občine presneto hitro gotovi, nas zanimajo v prvi vrsti dolгови. Poglavje o naših občinskih dolgovih je svoj čas neznosno zasmrdelo, a smrad se do danes še ni polegel. Nekateri elementi skušajo siloma zatreti ta-le smrad s tem, da hočejo z neko jako sumljivo akcijo baš sedaj prepričati studenške davkoplačevalce o napsrotnem ter jim natvezujejo, seveda rafinirano in po ovinkih povsem napačne in krive nazore o dosedanjem gospodarstvu. Čistega namena jim počemo za sedaj skvariti.

Pomislimo malo nazaj v tisto čobo, ko je nastal tisti rumel radi nepotrebne nemške šole in dovolj bomo imeli, več kot dovolj! Nova, vojašnica podobna palača priča o ljudomilih srocih studenških občinskih očetov. Ko so bili ti junaki na toplem, tako sami med seboj, so videli, da jim ne bo dovolj denarja iz občinske kase, da zadostijo svojim strankarskim namenom, tedaj so poklicali na pomoč dobro tetko Südmarko in Schulverein. Koliko krika in vika je napravil samo načrt slovenske šole, ki je v resnici potrebna, kajti slovenski otroci, vzgojeni v novi mučnici in vzgojeni od takih učiteljev, kakor so sedaj, postanejo res pravcati zaostaleži, pomilovanja vredni revčki. Malo mesecev je od tega, ko so zagledali svet tisti famozni letaki: „Michel, wach auf,“ In še sedaj, ko je vendar jasno in stoji črno na belem, da bomo zidali slovensko šolo s svojim, to je slovenskim denarjem, ne pa z občinskimi sredstvi, kakor je to storila falitna nemškutarija v Studencih, še sedaj begajo ljudstvo in ga plašijo z neumno trditvijo, da bo prešla šola na občinske rame. Omenjena nova stavba (nemška dekliška šola), je jasen dokument za gospodarski nesmisel teh modrijanov, ki ne vedo, kaj je občinski denar in čemu ima v prvi vrsti služiti.

V očigled ogromnih dolgov zavijajo oči v blaženo prihodnost, tiho in skrivnostno med seboj šepetaje: Kmalu bo studenška občina na svoje stroške postavila lastno protestantovsko molilnico. No, mi že verjamemo: če teh junakov ne bo nihče motil, bodo seveda nemoteno nadaljevali, kakor so začeli. In to so gola fakta, ki se ne dajo utajiti niti na najbolj rafiniran način.

To bi bile tako po večjem očrtane finančne razmere naše občine, vsekako zanimiv donesek v poglavje, ki obravnava gospodarsko stran in čut za občni blagor naših pratevtonov. (Po imenih ne sklepajte na njih kri, vero in narodnost!)

Druga zanimiva točka občinske uprave bi bila menda naše šolstvo, katerega smo se že itak malo dotaknili. Vodilni in merodajni krogi, ki imajo rešiti vse ljudskošolske zadeve v priči skupnosti, so zbrani v krajnem šolskem svetu, iz katerega je zadnji čas izginila najzadnejša senčica katoliškega vpliva. V krajnem šolskem svetu so zbrani „najboljši“ protestanti, ki seveda neovirano gospodarijo, kolikor se pač najbolj more zažostiti strankarski politiki. Pa to samo mimogrede! Se žalostnejša je povest o naši mladini. Mladina je podivjana, kakor nikjer po drugod; ako sreča duhovnika, se mu v obraz zasmeji, kakor tudi tujcem-neduhovnikom. Podivjanost studenške mladine (izvzeto je častno število onih slov. otrok, katere vzgajajo verni in narodni stariši in jih odvajajo od surovosti!), je taka, da imajo Mariboržani za studenške otroke ne baš lepe prislovce, pač čuden dokument za vzgojevalne vspehe na tukajšnjih dveh potujočevalnicah. Najbolj „nemško“ učiteljstvo ima v Studencih svoje torišče, nemoten delokrog, za propagando pangermanske ideje. Otrokom samim — imamo neštete vzglede! — se že gnusi brezprimerno podžiganje od raznih strašni naprav vsemu, kar je slovenskega. V nežna srca se vceplja srč do jezika, v katerem občeje otrok doma s svojimi stariši, goji se brezskrbno in neovirano protiverski in protiaustrijski čut in vse to z vednostjo gotovih faktorjev.

darovana. Prihodnjič sledi opetovano vabilo s priloženimi družbenimi podobami. V ljubezni Vaš Anton.

Dne 20. avgusta 1855.

„Če bo kolera vstrajala do konca septembra, potem bo vizitacija v Vaši dekaniji izostala, ne ravnno radi moje osebe; smrt me tudi lahko doma najde, temveč zaradi duš. pastirjev, ko bodo morali ostati na svojih štacijah, in tedaj ne morejo škofa spremljati, niti otroke zažostno pripraviti. — Ljubo mi je, če prevzamete redakcijo letnika „Drobtinice“, jaz Vas bom po možnosti podpiral. — Jako zanimivo bi bilo zgodovinske črtice o cerkvah, samostanih, božjih potih naše domovine priobčevati.“

Dne 7. decembra 1857.

„Popolnoma ste obmolknili in nobene besede ni slišati niti o Vas niti o Vaših „Drobtinica.“ Čestokrat se pogovarjamo pri mizi: Kaj dela, gospod J...? Mu-li hočejo „Drobtinice“ zaspali? — Če še niso zaspale, tedaj pošljem tudi jaz Vam majhen košček: Oznanilo cerkvenega leta, in želim, da bi se vsako drugo leto na prižnici prebralo, da se ljudstvo seznani z duhom cerkvenega leta ter se podučí, kako pobožno naj obhaja cerkvene praznike. Blagovolite delo pregledati, izboljšati in dopolniti, kakor se Vam vzljubi. Potem hočem jaz preskrbeti ponatise za vsako župnijo ter jih razposlati. Da bi le moglo moje delo vzbuditi čiste ga cerkvenega duha v našem ljudstvu! — Vem, da ste bogati in ne potrebujete naših drobtinic; toda ubogi fabrikant, mora ponujati svoje produkte, če se ne oglasi noben kupec; kupec pa ima pravico, si izbirati, in čisto tako tudi Vi, kot redakter slavnih „Drobtinic.“ Ako pa niste voljni kupiti, potem mi pošljite blago nazaj in ne zabite svojega starega prijatelja Antona.“

Dne 4. januarja 1857.

„Oprostite, da Vas tako dolgo zadržujemo. Godi se nam, kakor poljedelcu, ki radi samega dela ne ve, kje bi naj pričel; med tem se vleče v

katerih sveta dolžnost bi bila, gledati strogo na to, da se upošteva pred vsem avstrijski ljudskošolski predpisi.

Kaj pa druge naprave? Poglejmo na primer pokopališče! Koliko najrazličnejših „upravnih dostojanstvenikov“ pleše po pokopališču okrog in človek že ne ve, komu bi izročil svoje nujne prošnje, da bi jih bolje shranil. Ti možje govorijo jako mnogo, — store pa mnogo manj. Na grobovih, bodisi starih ali najnovejših, ni niti številke. Je še nebroj drugih nedostatkov, katere naštevati pač ne kaže. Kdor hoče malo več vedeti o skrbi občine za pokopališče, naj ob priliki vpraša sivolasnega grobarja po njegovem mnenju, in dovolj bo imel! Kar se tiče grobnic, pa je samoobsebi umevno, da jih ne pozabijo kasirati.

Sploh bi kasirali še kje drugod, ko bi se kje še kaj dobilo za „dobrodelne“ namene sedanje obč. uprave. Kakor se na eni strani javlja velika „skrb“ za mladino, tako se na drugi strani stremi za tem, da bi se kolikor mogoče največ ljudi bojda spravilo na boljši svet. Gospodom, ki sedijo ob trhem krmilu studenske občine, bi svetovali, naj napravijo z luno kakš kontrakt, kako pogodbo, kajti sicer ne pride z lepa nad 400 hiš broječa občina do luči po noči. To je več kot škandal za tako obsežno občino, kakor so Studenci, kjer imam — teneatis risum. amici! — eno samo petrolejko in še tista je menda zasebna. Če ne svetli luna, je tema, kakor v kozjem rogu in človek mora z vsakim korakom biti pripravljen zlomiti si roko ali nogo. Mesto najetega ogromnega denarja za nepotrebno mučilnico in druge neumestne reči, bi se dalo marsikaj koristnega napraviti, kar bi bilo v blagor cele občine, ne pa v strankarsko zadoščenje nekaterih zagrizenih petelinov.

Pa oblastni so postali, da je kaj! Naj se prebivalstvo le malo zbudi in hoče poseči malo vmes, že začnejo huronski krik, kakor bi bili neomejeni gospodarji.

In pogledimo še naprej! Kakšne razmere vlada pri gostilnah? Katera gostilna v Studencih ima celonočno licenco? In skoraj se najdejo gostilne skoro slednje noč odprte preko polnoči, da, do jutra! Mimogrede povedano, niso to baš naše gostilne, na katere se že bolj „pazi.“ In posledica celonočnega pitja: sobotne noči nikoli brez kravaļa, vedni pretepi, poboji, vse goľovo v čast vseskozi vestni in natančni občinski upravi, ki je v vsakem oziru res — „vneta“ za blagor davkoplačevalcev. Koga se ne polasti jeza, ko premišlja o tem lahkomišelnim, brezsmotrenim gospodarstvu.

H koncu le še to: Brihtne „nemške“ glavice so jele že same uvidevati, kam so zabredle s svojim nemiselnim gospodarstvom. Lotil se jih je nek izrazit obup in v tem obupu silijo v naročje — Maribora. Sic! Studenci se naj priklopijo Mariboru, torej mestu, to je njih parola, katero naglašajo posebno zadnji čas, ko jih je objela menda temna slutnja o prihodnosti. Naj to nekatere nerazsočneže ne omami in naj ne vidi v tem aktu nemškega blagoslova. Če se famoznim Miheljom kaj takega posreči, bi vsak posestnik, vsak davkoplačevalec, klet povzročitelje tega dejanja, ki bi bilo zopet v „blagor“ občine, — kajti, ali hočete biti posestniki deležni visokih, še višjih doklad, kot jih imate sedaj? In vi, ki ste najemniki stanovanj, vi delavci, ki že sedaj tako težko plačujete že itak previsoko stanarino, kje boste vzeli, da boste plačevali mnogo višjo stanarino, če bo vaš gospodar vsled take naredbе prisiljen k povišanju stanarine? In tako dalje. Še več je zašev, važnih zašev, ki so s tem vprašanjem v zvezi.

To so nekateri podatki, ki pa zadostno osvetljujejo gospodarstvo nemškonacionalne klike v Studencih. Ljudstvo dobro pozna ljudi, kateri se z njim šali, kateri ga ne poznajo drugače, kakor pri volilni urni. Upamo, da pridejo gotovi ljudje sčasoma vendar do spoznanja. Razmere, kakor sedaj vlada v Studencih, kriče glasno po nujni remediuri in sanaciji. Kdor hoče sebi in svojemu bližnjemu dobro, bo gotovo zastavil vse sile, da se s sedanjimi občinskimi gospodarji temeljito obračuna.

Politični pregled.

Delegacije.

Zatrjuje se, da se prično delegacije dne 23. t. m. na Dunaju, ter jih bo cesar otvoril s posebnim prestolnim govorom.

Najo bo imel zunanji minister grof Berchtold ekspozice, ki ga vsi politični krogi z napetostjo pričakujejo, ker se ne bo mogel ogniti resnih zunanje-političnih vprašanj na Balkanu.

Izpopolnitev ministrstva.

Grof Stürgkh je zopet prevzel vodstvo poslov. Cesar je baronu Heinoldu v lastnoročnem pismu izrekel svojo zahvalo. Po zadnjih vesteh je smatrati za definitivno določeno, da bo postal Bravov naslednik dr. Horaček, profesor na češki univerzi v Pragi, dr. Rößlerjev naslednik pa sekijski šef baron Frieß.

Ministrski svet.

V soboto popoldne se je vršil skupen ministrski svet. Baval se je s predstoječim zasedanjem delegacij, ki bodo sklicane na 23. t. m.

Češko.

Po sklepu seje češke nacionalno-politične komisije so se podali ministra v pokoj Fort in Fied-

ler, dalje državni poslanci Svehla, Viskovsky in dr. Razin k namestniku knezu Thunu, da podajo protest čeških članov pravne komisije proti jezikovnemu fermanu justičnega ministra. Namestnik je vzel protest poslancev na znanje.

Pražski mestni svet je tudi sklenil protestno resolucijo proti najnovejšemu fermanu justičnega ministra Hochenburgerja.

Balkan.

Poročila začinjnih dni so bolj pomirjujoča. Zdi se, da premaguje na Bolgarskem struja, ki je proti vojski. Samo potovanje carja Ferdinanda na Dunaj napravlja situacijo zagonetno. Mogoče, da vlada samo mir pred viharjem.

Bolgarija.

Bolgarski car Ferdinand se je tajno odpeljal iz Sofije ter se je dne 13. t. m. z orijentskim ekspressnim vlakom pripeljal na Dunaj. V njegovem spremstvu sta princesinji Evdoksija in Nadežda. Tudi bolgarski poslanik Salabašev, ki je bil na dopustu, se je vrnil na Dunaj. Ta izredni poset in nenadni dogodek vzbujajo splošno pozornost.

Albanija.

Albanski katoliški škof v Skoplju, Midija, ki se je mudil sedaj na evharističnem kongresu na Dunaju, je podal nekaterim dunajskim časnikarjem sledeče informacije: Albanci so pripravljeni pričeti vsak hip energično akcijo, če Turčija ne izpolni albanskih zahtev. Škader je središče albanskega gibanja, v Malsiji so že pričeli, severna Albanija sledi, kakor hitro poteče četrty dan bajramskih praznikov in Turčija še ni popolnoma ugodila albanskim zahtevam. Mi smo navezani sami na sebe ter pripravljeni boriti se do skrajnosti za samostojnost našega naroda, upamo pa, da nas bo v tem boju podpirala tudi Avstrija.

Raznoterosti.

Duhovniška vest. Kakor poroča „Slovenec“, dobi župnijo Sv. Peter pod Sv. gorami tamošnji provizor č. g. Ivan Lah.

Pogreb Vrhlickega. Pogreb pesnika Vrhlickega se je vršil v Pragi nad vse veličastno.

General Nogi, slavni japonski premagovalec Port-Arturja, je s svojo ženo izvršil samoumor. Sledil je svojemu cesarju, katerega so ravno peljali k večnemu počitku v grob. Smatra se to za starosla-ven japonski običaj.

Na Štajerskem prodajajo srečke „Slovenske Straže“: Suščka vas pri Poljčanah: Knaflič Ant., trgovec. — Maribor: tiskarna sv. Cirila. — Šoštanj: Ravlen Josipina, trgovka. — Sv. Jurij v Slov. goricah: Bauman Josip, trgovec. — Sv. Rupert v Slovenskih goricah: Lorber Janez, trgovec. — Sv. Lenart v Slovenskih goricah: Zemljč Anton, trgovec. — Rečica: Turnšek Anton, trgovec. — Kmetijsko društvo. — Sevnica ob Savi: Cimpešek Karol, trgovec. — Slov. Bistrica: A. Pintar, trgovec. — Sv. Jurij ob Ščavnici: Kavčič Matija, trgovec. — Celje: Goričar & Leskovšek. — Kocuvan Anton, trgovec. — Dole pri Vojniku: Gašper Špes, trgovec. Sv. Peter na Medvedovem selu: Otorpeč Marija, trgovka. — Brežice: Vidmar Ivan, trgovec. — Krašovec Fani, glavna trafika. — Sv. Kunigunda, pošta Zreče: Hranilnica in posojilnica. — Oslušovci, pošta Veliča Nedelja: Lah Franc, trgovec. — St. Vid nad Valdekom: Repolusk Karol. — Sv. Ema, pošta Pristova: Kmetijsko društvo. — Gomilsko: Kosmelj Cilka, trgovka. — Sv. Tomaž pri Ormožu: Kegl I. N., trgovec. — Sv. Andraž, pošta Velenje: Čebal Ant., trgovec. — Slovenci na Štajerskem, povsod agitirajte za prodajo srečk „Slovenske Straže.“ Gre se tudi za rešitev Vaših mej, zato takoj vsi na delo, da razprodamo hitro veliko število srečk! Dobitki so vredni 20.000 K, posamezna srečka pa velja samo 1 K. Kjer ne prodajajo srečk, naročite več srečk skupno v pisarni „Slovenske Straže“ v Ljubljani.

Zapuščina v narodne svrhe. Umrlí železniški zdravnik dr. Szyszko v Przemyślu je zapustil svoje premoženje, znašajoče 100.000 K, za poljske šolske namene.

Protestantom in židom evharistični kongres ne da miru. Po priprosti zdravi pameti bi vsakdo pričakoval, da se drugoverci ne bodo brigali za prireditve katoličanov in pustili te pri miru, kakor puščamo mi njihove. (Toda za dostojnost in lojalnost so ti ljudje slabi učitelji. Kakšno grdo gonjo so vprizorili proti kongresu židi in njihovi varovanci, socijalni demokrati, z znanimi „Josefsblätter“, je že znano. Protestantje gotovo mislijo, da ne smejo zaostati, zato je šel ljubljanski pastor Hegemann na rajžo in prodaja okrog po svetu svojo protestantovsko modrost proti kongresu. Včeraj je bil v Mariboru. Popoldan je imel pri Götzu zborovanje. Ker ima Götz dobro pivo in vreme ni bilo ravno najvabljevejše, se je zbral nekaj ljudi, da slišijo Hegemannov govor proti evharističnemu kongresu. Razočaranje je bilo splošno, radovedneži niso prišli na svoj račun. Brez vsakih zanimivosti in pikantnosti je bil Hegemannov govor navađna protestantovska pridiga. Drugi govornik, neki učitelj Melzer iz Gradca, je bržkone že slutil, da bo cela prireditve doživela žalosten fiasko in je ostal za to doma. Svoj govor o „klerikalizmu“ je shranil za drugič. Ne blagrujemo ljudi, ki ga bodo morali enkrat prebaviti. Druge nesreče ni bilo nobene.

Baron Moscon — deželni poslanec. Poročali že smo, da je ustavoverno veleposestvo proglasilo barona Moscona iz Pišec kandidatom za deželnozborski mandat umrlega barona Mayr-ja. V četrtek je bila volitev in je bil baron Moscon seveda izvoljen.

Hmelj. Iz Žatca poročajo: Trgovina je živahna, cene grejo kvišku, producenti postajajo oprezní in zahtevajo več. Prihodnjič več.

Evharistični kongres. Radi pomanjkanja prostora ne moremo priobčiti danes celotnega poročila. Priđe prihodnjič.

Spremembra posesti. Gospod Lukša Hleb, da- leč na okrog znani, gostoljubni veleposestnik na Smolniku, je prodal svoje posestvo, razun hiše in bližnjega polja svojemu sorodniku gospodu Škerbin-jeku, po domače Lakožiču pri Sv. Lovrencu nad Mariborom. Gospod Hleb ostane s svojo ljubeznivo gos- po še nadalje na prijaznem Pohorju in ostane Hlebova hiša še nadalje stara Hlebova hiša, tako nam je smehljaje zatrjeval gospod Luka.

80 let stara Kraševka šla peš na evharistični kongres. Razni listi so prinesli novico, da je neka Marija Suc iz Slavonije šla preč tednom dni peš na Dunaj k evharističnemu kongresu. (Ta stara do- bra ženica pa ni bila doma iz Slavonije tam daleč na Ogrskem, temveč iz Pliskovice na Krasu, imenu- je se Marija Suc (po domače Oslčka). Suc se je po- dala že v začetku meseca avgusta iz Pliskovice peš na Dunaj. Šla je skozi Ljubljano in Gradec, ko je prišla konec avgusta do Mürzzuschlaga, kjer je pa obnemogla. (Na postaji je milo prosila sprevođnika, naj jo sprejme na vlak — in dva potujoča gospoda ji priskrbita listek do Dunaja, kjer ji tudi v nekem samostanu dobita stanovanje in hrano. In kakor je sama pisala domov, ji revici priskrbijo usmiljene se- stre novo obleko, da se bo lahko udeleževala evha- rističnega kongresa z drugimi Slovenci vred. Torej izpolnila se ji je njena goreča želja videti Dunaj ter svetovne slovesnosti v čast najsv. R. T. — To je že več kot korajža!

Štajersko.

Kalobje. Včeraj je po rani sv. maši priredila pri nas Slovenska kmečka zveza politično zborovan- je, na katero je prišel poročat državni poslanec dr. Korošec. Šohd je otvoril domači gospod župnik, na kar je državni poslanec govoril o dosedanjem delu poslanske zbornice ter razložil tudi nekatera gos- podarska vprašanja. Gospod Padar se je poslancu v iskrenih besedah zahvalil za delo in trud ter zaklju- čil zborovanje.

Celje. 18letna Terezija Zeme, dekla pri časti- temu gospodu župniku Čemažarju v Teharjih, se je urezala dne 12. t. m. tako nesrečno s koso v desno roko, da je morala iti takoj v celjsko bolnišnico, ko- der ji je bila rana zašita.

Rimske toplice. Dne 7. t. m. je peljal Franc Žužek, posestnik na Brodnicih, na postajo Rimske toplice dve ženski, ki ste se bili namenili na božjo pot k Mariji Pomagaj na Brezje. Ravno pri postaji pa se mu je voz zvrnil, ženski pa ste padle v jarek poleg ceste. Dobile so take poškodbe, da so ju mora- li takoj peljati v celjsko bolnišnico.

V Petrovčeh vabimo zopet vso Savinjsko mladi- no, kakor tudi vse druge zavedne Savinjčane, kjer se vrši v nedeljo dne 22. t. m. velika Slomškova slavnost ter ob enem mladinski shod za Savinjsko dolino. Članice dekliških zvez in odseki Orlov naj si štejejo v narodno dolžnost, da pohite ta dan v Pe- trovče, kjer bomo skupno proslavili velikega nara- dne boritelja, da se navzamemo njegovega duha, s katerim oživljeni stopimo krepkeje na življenja pot. Prireditve se vrši ob lepem vremenu na društvenem vrtu, ob slabem vremenu pa v društvenih prostorih. Točno ob 3. uri popoldne je slavnostni govor, petje močnega, dobro izvežbanega zbora, deklaracija mla- deniča, govor mladenke, govorniki in govornice dru- gih zvez itd. Nato je na vrtu ali pa v dvoranah pri- merna veselica v prid Društvenega doma, bogati sre- čolov, šaljiva pošta, boj s konfeti itd. Na razpolago bode tudi domača kavarna in gostilna s potrebnimi krepčili. Sviralna bode tudi vrtna godba. Vstopnina 30 vinarjev. Zavedni Savinjčani, posebno mladina, pohite v nedeljo dne 22. t. m. vsi v Petrovče! — Odbor.

St. Jurij ob južni železnici. Vabimo na gos- podarski shod, ki se vrši v nedeljo dne 22. t. m. po ra- ni sv. maši v Katoliškem domu. Dnevni red: Skup- na prodaja živine in povzdiga živinoreje. Govori ži- vinorejski inštruktor gospod Mauchler iz Maribora. Kmetje, gospodinjje, fantje in dekleta, udeležite se polnoštevilno tega zelo važnega gospodarskega zbo- rovanja!

Vojska.

Vjetlaški avijatik.

Arabci so vjeli laškega avijatika, kapitana Moizo, kateri je bil vzletel iz Zuar, da poizveduje sovražnikove pozicije in se je moral vsled poškodbe aparata spustiti med sovražniki na tla. V laškem ta- boru vlada nad tem dogodkom velika žalost, Arabci pa so zelo veseli.

Mirovna pogajanja.

„Lokalanzeiger“ poroča, da se boč mirovna pogajanja med Italijo in Turčijo kmalu oficijelno razglasila, ker so neoficijelna pogajanja imela zelo ugoden vspeh.

Proda se gospodarstvo
obstoječe iz dveh hiš, vse v dobrem stanju; prodaja se z vsem skupaj, kar je obstoječega in potrebnega k poslovanju; leži tik glavne ceste dvajset minut od kolodvora. Več se izv. pri prodajalcu tega poslasta. — Jože Ratej, Spodnje Poljane, hišno št. 5. 181

Dijaki se spremejo na stanovanje in brano pri notarju v doli Marija Koser, Gosposka ulica 50, II. nadst. nasproti gimnazije v Mariboru. 194
XXXXXXXXXX
Širite Straža!

Loterijske številke: Dne 14. septembra 1912.

Gradec	30	1	8	12	21
Dunaj	11	25	20	63	16

Razglas.

V svrhu popraviljanja meznarije pri **Sv. Juriju** v Slov. goricah se oddajo zidarska, mizarska, ključavničarska, kleparska itd. dela.

Cena skupnih del znaša po cenitvi uradnih izvedencev 5860 K. Deli se odda skupaj ali vsako posebej. Natančnejši podatki in stavbeni pogoji so na ogled do 1. oktobra 1912 pri župnem uradu Sv. Jurija v Slov. goricah.

Sv. Jurij v Slov. gor., dne 9. sept. 1912.

Cerk. predstojništvo.

Asbestni škrlj »ZENIT«

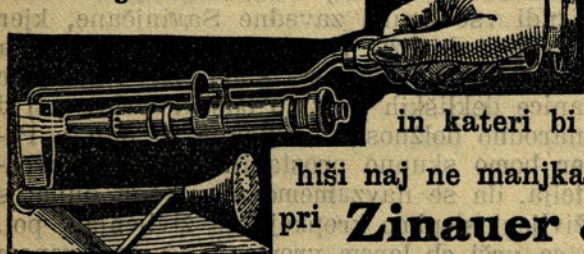
je najboljšje srrešno krilo!

Popolnoma varen v ognju. — Stirikrat lažje od opeke. — Nikakih popravil. — Najnižja cena. **ZAJEC & HORN**, betonsko podjetje **Ljubljana**. — Ceniki, vzorci in proračuni brezplačno.

— Zastopniki se iščejo v vseh okrajih. —

Aparat za lotanje

kakor ga kaže

po-
le-
sto-
je-
ča
sli-
ka

in kateri bi v nobeni

hiši naj ne manjkalo, se dobi pri **Zinauer & Co.**

281 **Sv. Jakob v Slov. gor.**

Cena s svincom in navodilom samo 5 K. Pošilja se po povzetju.

Jako priprosto! Zelo praktično! Nobena igrača!

Stev. V 57962
8.324

RAZGLAS.

Na kirurški oddelku občnih in javnih bolnišnic v Radgoni in v Mariboru je oddati po eno mesto sekundarnega zdravnika. S tema mestoma je združena remuneracija letnih 900 K, kakor tudi posebna doklada letnih 600 K, prosta oskrba in stanovanje v zavodu, katerem se mora stanovati. Razen tega ima sekundarni zdravnik pri primernem opraviu svoje službe še pravico do doklada po 200 kron letno od 5 do 5 let. Prositelji naj vložijo tozadevne prošnje, kolekovane s kolekom po 1 krono, opremljene z doktorskim diplomom, kakor tudi personalne akte

najdalje do 30. septembra 1912

na štajerski deželni zbor.

Gradec, dne 3. sep. 1912.

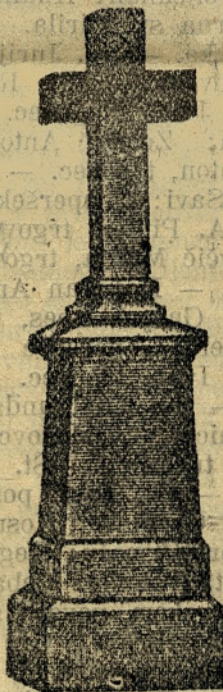
Dež. odbor štajerski.

Vsi, ki ste skrbni možje in očetje!

Ali hočete vsaj 10 vinarjev na teden žrtvovati za svojo oziroma za prihodnost svojih otrok?

Potem pišite „Slov. Straža“ v Ljubljani po knjižico g. župnika Haaserja o ljudskem zavarovanju, ki se vsakomur dopošlje popolnoma zastoj.

Prva južno-štajerska kamnoseška družba v Celju.

Žaga, brusil in struze s strojnim obratom. :: Zavod za graviranje črk. :: Izvrsuje nagrobne spomenike in vsa monumentalna in stavbena dela iz tu- in inozemskega materijala. :: Plošče za pohištvo iz raznobarnega marmorja. :: Velika zaloga izgotovljenih nagrobnih spomenikov. :: Najnižje cene. :: Kulantni plačilni pogoji. :: Naročila se izvršujejo točno. :: Ceniki in stroškovni proračuni brezplačno. Brzjavke: **Kamnoseška družba :: Celje.**

Nikdar se ne bode te kesali -

ampak zadovoljni bode te in vedno hvalili slovensko trgovino, ker si lahko veliko denarja prihranite če bode te vedno kupovali vse Vaše potrebščine v trgovini

J. N. Šoštarič, Maribor Gosposka ul. 5.

Veliko izbiri najboljšega in najmodernejšega blaga za moške in ženske obleke, platna, sukna, druka, satins, cefira. — Bogata zaloga gotovih oblek, srajce, kravate, ovratniki, naramnice, nogovice, dežniki itd. — Za telovadna društva vse potrebščine in kroji v zalogi.

Cene veliko nižje kakor drugod.

Postrežba strogo solidna

Hotel Trabesinger

v Celovcu Velikovška cesta

št. 5

Veliko dvorišče za vozove in tri hlevi za konje. — V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo. Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Lojzka in Pepca Leon.

se priporoča potnikom, ki prinočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe in snažne sobe; izborna kuhinja, zaječeno pristna in dobra vina. Za zabavo služi kegljišče. — Po leti sedi na senčnatem vrtu.

ROBERT DIEHL

žganiarna v Celju

priporoča svojo doma žgano slivovko, trpinovec, vinsko žganje, trpinovec kakor tudi

štajerski konjak